

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות תזריע מצורע - אחרי קדושים תשפ"ג ♦ עלון מס': 112

השגחה שבועית

דווקא לך, דווקא עכשיו

יש לי ילד חולה - מספר לי יהודי בעל אמונה - שזה כמה שנים שאנחנו מתמודדים עם המצב שלו, ואני לא צריך לספר לך באיזו מורכבות מדובר. ואני חושב שדברי הסמ"ג שנותנים לי כוח, יכולים לתת כוח לעוד הרבה יהודים. מצווה לפרסם! וכך כותב הסמ"ג במצוות עשה סימן יז: "מצוות עשה לצדק את הדין על כל המאורע, שנאמר (דברים ח, ה): 'וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוֹקֶיךָ מייסרֶיךָ'".

בכל פעם שכואב משהו: דבר קטן כמו שקל שנאבד, שריטה כואבת שתחלוף עוד מעט, כמו גם פגיעה עמוקה מאת חבר או בן משפחה, או דבר גדול כהתמודדות עם ילד, וכן כל ניסיון מתמשך שמלווה תקופה ארוכה - בכל פעם שאדם נעצר לרגע בתוך הצער שהוא חווה, ואומר: 'אבא, אני יודע שאתה עשית את זה, ואתה עושה את זה לטובתי', כאשר הוא יודע ומפנים, שכמו שאבא מייסר את הבן כי הוא רוצה בטובתו, כך הקב"ה מייסר את האדם, רק כי הוא רוצה בטובתו המדויקת והמושלמת ביותר - באותו רגע הוא מקיים מצוות עשה דאורייתא, של "וידעת כי כאשר ייסר איש את בנו".

ומוסיף הסמ"ג יסוד נפלא:

לפעמים אדם מתחזק בעבודת ה', והוא מחכה מיד לראות את השפע משמים, ובסוף בדיוק להיפך, גם הדברים שזרמו עד היום, מתחילים לחרוק.

יש בעלי תשובה שמספרים, שמאו שחזרו בתשובה, הם החלו לחוות קשיים גדולים בגשמינות.

והשאלה עולה: למה?! הרי התחזקתי! התקרבתי! למה דווקא עכשיו הקב"ה מביא לי ייסורים?!

אומר הסמ"ג: אל תחשוב שאבא מרחק אותך, אלא אדרבא - המצב הזה הוא הסימן לקירוב הגדול ביותר.

ובלשוננו: "אם אחר עשה תשובה לא יבוא עניינו בטוב כאשר בתחילה, מצוות עשה לחשוב בליבו כי לטובתו נשתנו ענייניו, כדרך שהוא עושה לשונאיו לשלם להם שכר המצוות שעשו בעולם הזה, כך משלם לאוהביו עונש העבירות שעשו בעולם הזה, כדי שיהיו זכאין וקיימין לחיי העולם הבא".

הקושי הזה הוא הסימן לקירוב גדול ביותר. הקב"ה אוהב אותך ורוצה לקרב אותך אליו. לכן הוא שולח לך את הקושי.

וכשאדם מאמין שהקושי הוא לטובתו, אז הכול מתהפך לטוב הנגלה. וכלשונו הזהב של המהר"ל (נתיבות עולם, נתיב אהבת השם, פרק א): "מפני כי כל משפט ודין שבא על האדם הוא מצד הטוב, כאשר בא דבר מה על האדם שהוא נראה רע, והוא בוטח בו יתברך, ה' יתברך מהפך אותה לטובה מצד הביטחון בו יתברך".

שבת שלום ומבורך,

פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

לשמוח בשמחות

לו: אשריך שאתה עומד בניסיונות הזמן, ושאתה חזק כמו סלע איתן. יהודי שזוכה ללמוד ענייני ביטחון, משפיע על סביבתו, אפילו הוא לא מדבר על כך עם אחרים. השכנים, הידידים ובני המשפחה רואים את שמחת החיים שלו, את הרוע, הנינוחות והארת הפנים לזולת. כולם יודעים שאיננו עשיר גדול, ועם כל זה רואים שהוא עושה ברית, בר מצווה, שידוך וחתונה, וממשיך מתוך חיות ושמחה.

כמה רחמים אנו צריכים, כדי להרגיש שמחה אמיתית בזמן שמחוננו. הקב"ה שולח מתנה ליהודי, שידוך ראוי לילדיו, אולם יש אנשים שלא יודעים איך לקבל את זה. במשך שנים הם טרודים בשאלה, אם ללכת לחנות שמוכרת במבצע ארבע במאה, במקום לזו הקרובה שמוכרת רק שלוש במאה. האדם חוכך בדעתו אם עדיף לחלק קופסת גבינה לשתיים, או לקנות את הקופסאות הקטנות, והנה, עם השידוך, מיד בימים הראשונים כל מחותן צריך להניח כמה אלפי דולרים, וזו רק ההתחלה... כמה כאב ועגמת נפש אפשר לחסוך, כשלומדים שער הביטחון כמה שנים קודם לכן. או אז מקבלים מתנות שמים בשמחה ובטוב לב, לא נבהלים, ובטוחים במי שהביא ברוב טובו וחסדו את השמחה לבית, שיזימן גם את הקניות וההוצאות המבורכות. אמונה זו המשכה, ועם האמונה יבוא גם השפע המיוחד לכבוד השמחה.

כנגד עשרת החסרונות שיש לבעל האלכימיה, מתברך הבוטח בה' בעשר ברכות. מי שנושא ונותן באמונה, מתחזק באמונה, ועמל ללמוד ולדעת לעומק את הסוגיה של הביטחון, זוכה להתברך בכל הברכות, שתעמודנה לו לחיות כאן חיים טובים ומאושרים בשמחה ובטוב לבב. כדברי חבוקוק הנביא (חבוקוק ב, ד): "וצדיק באמונתו יחיה".

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שזכותו דרבינו בחיי ב"ר יוסף יגן עלינו לטובה ולברכה, ועל ידי לימוד וחיזוק בספרו הק', נזכה להתברך בכל ההשפעות הטובות בחן בחסד וברחמים, אמן סלה.

(מתוך שיעור 13 בשער הביטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחור בחירת השפה, או בחיוג ישיר 02-3011904.)

המעלה העשירית של כל יהודי בעולם שמתחזק בביטחון, היא הפרסום. לא שהוא מחפש את הפרסום. להיפך: הוא בוחר לחיות בצניעות ובפשטות, הולך בצדי דרכים, מקיים מצוות ומעשים טובים בנחת ובהשקט, לומד בקביעות עוד ועוד מענייני ביטחון, ואיננו מחפש את הכבוד המדומה ולא את ההצלחה המבריקה. והנה מגיע השלב שבו כבר אי אפשר להסתתה. לעם ישראל יש חוש ריח, והם מבחינים כי לצידם מתגדל איש רם מעלה. כך הם מבקשים את קרבתו, שמחים בראות פניו, וחשים זכות להתברך מפיו.

על ההבדל העשירי בין בעל האלכימיה ליהודי הבוטח, מביא רבינו את הפסוק "צדיק יסוד עולם" (משלי י, כה). בפסוק עצמו יש השוואה: "כעבור סופה - ואין רשע, וצדיק - יסוד עולם". המלבי"ם מסביר, שהאדם שאינו מבסס את חייו על עבודת ה', אלא חי בנעימים, חושב לעצמו שהעולם הזה הוא מקומו, חי חיי הפקר ללא עול תורה ומצוות, ונראה מדושן עונג - למעשה אין לו שורש חזק במציאות. כשמשהו לא מסתדר לו, והוא נמצא במצוקה כלשהי, בסופה ובסערה, הוא אינו מחזיק מעמד. עולמו חרב עליו והוא כמעט מתמוטט. אולם הצדיק - יסוד עולם, יש לו קיום במציאות, הן מצד הכוחות הנפשיים שלו, והן מצד השגחת ה'. ולא רק הוא זה שמרוויח מהנהגתו, אלא הוא מגן גם על סביבתו, כמו שאומר המדרש בבראשית רבה: "כעבור סופה - זה דור המבול, וצדיק יסוד עולם - זה נח איש צדיק שבזכותו ניצלו גם בני ביתו".

האבן עזרא מפרש: צדיק חזק כיסוד עולם שלא ימוט. לעם ישראל יש רבבות סיפורים, על צדיקים שעברו את החיים מתוך מצוקות וקשיים, ועם זאת עמדו חזקים ולא נפלו. התנ"ך, הגמרא ומדרשי חז"ל מלאים בסיפורים כאלו, וכן צדיקים שבכל הדורות ידועים בכגון אלו. יש ממי ללמוד. על מי שחי באמונה אומר הכתוב (ישעיה לג, טז) "הוא מרומים ישכון" - הוא מרומם מעל המצבים המתחלפים, "מצדות סלעים משגבו" - ישעיה הנביא מעודדו בדברים טובים, ואומר

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

בין מוטי למוטי

מדבר מוטי מביתה. הפעם כדי שתבינו את סיפורי היטב, אקרא לעצמי גם בשם משפחה שבחרתי לצורך העניין: לוי. ובכן, בקהילתנו הקדושה מכירים כולם שני 'מוטי לוי'. האחד זה אני, המשמש כמלמד בחיידר בביתו, והשני הוא יהודי מבוגר ממני, משגיח בישיבה בירושלים. רבים מתבלבלים ומחליפים בינינו. אמנם אלו שמכירים את מוטי לוי מירושלים, אינם יודעים מקיומי, ואחרים שמכירים אותי, לא מעלים בדעתם שיתכן שיחליפו אותי עם המשגיח. כך קורה שיהודי מתקשר אלי, שואל שאלות ואני עונה לו כבקשתו, עד שמתברר באמצע השיחה שהוא בכלל חיפש את המשגיח. לא פעם מגיעות אלי מעטפות שמוענו למשגיח, וכך גם להיפך. אנחנו כבר רגילים להחלפות האלה.

ערב אחד מתקשר אלי יהודי ושואל, "אני מדבר עם מוטי לוי?"

"כן."

"אתה מכיר את הבחור פלונג?"

"ודאי שאני מכיר". בחור זה מתגורר בביתה. כשהיה ילד, הוא למד אצלי בכיתה, ועכשיו כשהדובר מתעניין עליו לצורך שידוך, סיפרתי לו עליו כל מה שרצה לשמוע. כמה הוא נפלא בראת שמים, בלימוד ובמידות טובות. השבחים הגיעו לו ביושר, ואני גמרתי עליו את ההלל. לקראת סוף השיחה שאל בן שיחי, "היום ראיית אותו בישיבה?"

"היום?! תמהתי, "אני בביתה, והבחור לומד בירושלים, כך שאיני יכול לפגוש אותו בשעות הבוקר".

או אז גילה הדובר, שהוא חיפש את מוטי לוי המשגיח, ומצא את מוטי לוי המלמד. אולם אחרי רגע הוא נזעק בחדווה, "תקשיב, זה ממש פלא פלאים. אני כל כך מתרגש". וכך הוא הסביר, "כאשר התחלתי לברר על הבחור, שמענו עליו דברים מצוינים, אולם אשתי לא היתה רגועה. היא רצתה שאברר אצל מלמד, איך הבחור התנהג בגיל החיידר. אמרתי לה: בשביל מה? ילדים משתנים. מלמדים לא רגילים לענות לשאלות של בירורים לצורך שידוך. זה לא נראה לי מתאים. לא נעים לעשות טלפון כזה. אשתי רצתה מאוד, אולם אני ממש לא הייתי מסוגל לעשות זאת. אני מוכן לשאול כל מי שמתאים, אפילו את השכנים שיספרו לי על המשפחה, אבל לא מלמד משנים עברו. בינתיים המשכתי בסבב הבירורים, והתכוונתי להתקשר למשגיח מוטי לוי. אתה ענית לי, והנה מתברר כי הטעות הזאת הביאה אותי אל האדם הנכון, שיוכל לספר לי בזמן הנכון, את מה שאשתי רצתה לשמוע".

כעת, משנודע שאני המלמד, חזרתי וסיפרתי את הדברים עם כל הדיקוים, ביתר שאת וביתר עוז, היללתי את המשפחה ואת כל הסובבים, וכמובן את הבחור החשוב. ובתוך כמה ימים עברה הרינה, כי השידוך נגמר למזל טוב.

(יום שלישי פרשת ויקרא תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 33459. למדור הסיפורים הקישו 1 לאתר בחירת השפה)

ארון הקודש חיכה לו

היום בבוקר, כשהתפללתי תפילת שחרית, התפלאתי לראות כי אחד מידידי, תלמיד חכם חשוב, עובר לפני העמוד. אחרי התפילה שאלתי אותו, "מה יום מיומיים? הרי אין לך חיוב. יש לך הורים חיים וקיימים לאורך ימים".

השאלה הקצרה שלי, הביאה אותו לספר לי סיפור מדהים:

"אני גבאי בבית הכנסת "משכן יחזקאל" ברחוב חברון בבני ברק. זהו בית כנסת של קהילה יפה, המונה בין בניה אברכים יקרים עובדי השם. במשך זמן ארוך לא היה לנו ספר תורה, וביקשנו מאדם מסוים שישאל לנו את ספר התורה שבעולותו. זה הסכים בחפץ לב, בתנאי שנעשה ביטוח. הלכתי לחברת ביטוח כדי לסדר את הביטוח, הבאתי את כל המסמכים, דיברתי עם הפקיד, וביקשתי שיסדר את הכול במשך הבוקר, ובצהריים, אחרי הכולל, אבוא לסיים את העניין. עודנו מדברים, ומנהל הסניף שומע אותי מדבר על ספר תורה. "חסר לכם ספר תורה? יש לי שכנה אלמנה שכתבה ספר תורה לעילוי נשמת בעלה. היא רצתה להכניס את ספר התורה לבית הכנסת שבו הוא היה מתפלל, אלא שלצערה ענו

המקבל עליו עול תורה

זכיתי ללמד בישיבת "נוד ישראל" במודיעין עילית, ואני מדגיש במיוחד את שם הישיבה, כדי שאם יהיה משהו שלא יאמין לסיפור, הוא יוכל לבוא ולבדוק את הדברים מקרוב. ומעשה שהיה כך היה:

בחור אחד התחיל להגיע לישיבה מפעם לפעם. הוא היה בשלבים התחלתיים של חזרה בתשובה, ונהנה להיות אצלנו בשבתות, ואף ללמוד בחברותא בלילה, כשזה התאים לו. החברים ניסו לשכנע אותו להיכנס לישיבה באופן קבוע, אך הבחור אמר כי הוא הגיע רק כדי לטעום. הטעם אכן נפלא, הוא מרגיש שחיי תורה הם הדבר הטוב ביותר, אבל ללמוד בישיבה... זה גדול עליו.

הבחור עמד להתחתן, והנה יום אחד הוא קם בבוקר עם כאבים בצוואר. הוא הלך לרופא, עשה צילום, והתוצאה היתה ברורה: יש לו גידול בצוואר. הוא נכנס לסדרת בדיקות עמוקה יותר, והאבחנה היתה קשה. זהו גידול ממאיר ל"ע. הוא יצטרך לעבור סדרה של הקרנות במשך כחצי שנה, ושאל אחד לא ידע באיזה מסע של ייסורים מדובר.

השלב הבא היה בדיקת ביופסיה. זהו ניתוח שבו מוציאים חלק מהגידול, כדי לבדוק את הרכבו ולהתאים לו את הטיפול הנכון. הבחור היקר, עם כניסתו לחדר הניתוח, קיבל על עצמו להיכנס לישיבה למשך שלושה חדשים. לא רק לביקורים נחמדים, לא רק ללימוד עם חברותות מפעם לפעם, אלא קבלת עול. הוא ייכנס לישיבה וילמד שם כמו בחור מהשורה.

זאת היתה המחשבה האחרונה שלו, לפני שהניחו עליו את המסכה של ההרדמה.

הוא מתעורר מהניתוח, והרופא מחייך אליו חיוך ענק. "מזל טוב!" הוא אומר לו.

בעוד הבחור חושב שהוא אינו שומע היטב, ואולי הוא מבלבל מההרדמה, הסביר לו הרופא: "אני רופא כבר עשרות שנים, ואף פעם לא קרה לי דבר כזה. פתחתי את הצוואר, ניגשתי לגעת בחלק הנגוע, והנה, כל הגידול יצא ממקומו וקפץ לתוך היד שלי. אין לך גידול בכלל! אתה שומע? הכול נקי. אתה בריא!"

הרופא הסביר שזה פשוט דבר לא הגיוני. החלק הנגוע הוא חלק מהרקמה של המקום, והאפשרות שהוא ייפרד מעצמו ללא טיפול, דומה לאפשרות שחלק של עצם ייפרד ממנה. זה דבר שאינו מוכר כלל ברפואה. זהו נס. עתה נותר לו לעבור רק שתי הקרנות בנות עשר דקות, וזאת כטיפול מונע בלבד.

הבחור התאושש וקיים

את נדרו. הוא הגיע

לה שיש להם מספיק ספרי תורה, ובארון הקודש אין מקום לספר נוסף. היא הצטערה מאוד, וכפי הידוע לי, בני המשפחה עדיין לא הכניסו את ספר התורה לבית כנסת אחר."

הוא נתן לי פרטי התקשרות עם האלמנה. זו שמחה לשמוע שאנשים מעוניינים בספר תורה. היא שלחה בני משפחה שיראו את בית הכנסת מבפנים. אלו הגיעו בשבת בלילה, והתרשמו לטובה מהאווירה ומהקדושה השוררים בבית הכנסת, ומהאברכים היקרים שמתפללים בחמימות ובעמידות.

תוך זמן קצר ארגנו בני המשפחה הכנסת ספר תורה, עם כל התלוכה והסעודה. היה שמח מאוד, ומתפללי בית הכנסת היו נרגשים ביותר. סוף סוף יעמוד בבית הכנסת ספר תורה קבוע, בו יקראו בכל שני, חמישי ושבת. אין ספק שמבחינת הנפטר יש בזה עדיפות גדולה, כיוון שכאן יש תועלת רבה מספר התורה שנכתב לעילוי נשמתו.

אנו בבית הכנסת, רשמנו לזיכרון את יום השנה - כ' באדר, וזה כבר חמש שנים שאנו שומרים את היארצייט ואומרים קדיש לעילוי נשמתו. ביום זה גם נשלח מניין להתפלל על קברו, בבית החיים בפתח תקוה.

לפני שנה בדיוק נפטרה האלמנה. כאות הכרת טובה, באו חברים מהקהילה להשתתף בהלוויה. הבן שלה ייבדל לחיים, התרגש מאוד מהעקביות ומהיחס למשפחה. כיצד זוכרים לה את הטובה, ולא שוכחים את נדבת ליבה, גם אחרי חמש שנים מאז הכנסת ספר התורה.

כיוון שראה כי טוב, החליט שאת ספר התורה שיכתוב לעילוי נשמת האמא, יכניסו גם כן לבית הכנסת שלנו, וכך יעמדו שני הספרים יחדיו באותו ארון קודש. כידוע, גם הספר השני יגיע לשימוש נרחב בעזרת השם, לקריאה במועדים ובכל ההזדמנויות שבהן יש צורך ביותר מספר אחד.

היום הוא יום היארצייט של האלמנה, וכיוון שאנו שומרים את יום השנה, התפללתי לפני העמוד ואמרתי קדיש לעילוי נשמתה."

(יום שלישי פרשת ויקהל-פקודי תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 33290. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה)

קובע עיתים ומחליף היעדים

אבי שיחיי לאורך ימים טובים, מוסר שיעור קבוע בכל יום באותה השעה בבית מדרש בבני ברק. הוא מקפיד על הקביעות הזאת זה עשרות שנים, וגם בימים הכי עמוסים בחיים, הוא אינו מוותר על כך.

לא מזמן הוא השתתף בשמחה שנערכה במודיעין עילית. הוא עשה חשבון, שאם יצא לדרך חזור עד שעה מסוימת, הוא יוכל להגיע לשיעור בזמן.

למעשה, כאשר יצא מהאולם לכיוון התחנה, הוא התקשר לקל-קו כדי לשמוע מתי יגיע אוטובוס לבני ברק, והתקליט ענה כי האוטובוס הקרוב יגיע רק בעוד חצי שעה. אבי התקדם לתחנה ולא ידע מה לעשות. אם רק בעוד חצי שעה הוא יצא מקרית ספר, הוא לא יוכל להגיע בזמן לשיעור. התקשר שוב, אולם התשובה אותה תשובה, קו 220 יגיע בעוד חצי שעה.

הוא עמד בתחנה האחרונה של היציאה מקרית ספר, והתפלל להשם שיעזור לו. "ריבוננו של עולם, אין לי מושג איך, תעזור לי להגיע לשיעור בזמן". כך הוא ביקש מעומק הלב.

עברו כמה דקות, והנה קו 320 מופיע בתחנה. זהו הקו שנוסע לירושלים. האוטובוס עמוס לעייפה, ובתא המטען מזוודות לרוב. פתאום מודיע הנהג כי הוא קיבל ברגע זה הודעה מהמפקח הראשי, שנתיב הנסיעה שונה. "רבותי", כך הוא אומר, "קיבלתי הוראה להמשיך מכאן בדרך לבני ברק. כל מי שרוצה לנסוע לירושלים, מתכבד לרדת ולחכות בתחנה לאוטובוס הבא".

כל הנוסעים רצו להגיע דווקא לירושלים ולא לבני ברק, והם פינו את האוטובוס לחלוטין.

אבי היה היחיד בתחנה שרצה להגיע לבני ברק, וכך עלה על האוטובוס הגדול, להיות הנוסע היחיד לכיוון בני ברק. הנהג עוד הגדיל לעשות, כששאל את אבי היכן בדיוק עליו לרדת, והוביל אותו עד פתח בית המדרש.

כשאבי סיפר לי זאת, הוא סיפר לי שהיה לו אכפת על כל הנוסעים שהיו צריכים להיטלטל ולחכות לאוטובוס הבא, אך יחד עם זאת הוא הרגיש כי היתה כאן הארת פנים מיוחדת משמים, להראות לו כמה חשוב השיעור הקבוע שלו. מי שמע על דבר כזה, שיעד של נסיעה מוחלף בתחנה האחרונה? הרי זה ממש שלא בגדר הטבע.

אין זאת אלא, שקביעות של שיעור בכל המצבים זה עשרות שנים, יש לה חשיבות גדולה בשמים.

(יום רביעי פרשת ויקהל-פקודי תשפ"ג, לילה, סיפור 5, מס' סיפור 33317. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה)

לישיבה, ערך סעודת

הודיה ברוב עם, והפך

לתלמיד מן המניין.

הוא זכה להבין מה רוצים ממנו.

הוא זכה לעשות את השינוי, וכך הפך

לבריה חדשה, הן בגוף והן בנפש.

(יום חמישי פרשת ויקרא תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור

33517. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה)

אמא מבקשת

שמי משה. ליד בית הכנסת שבו אני מתפלל ראיתי מודעה, ובה מחפשים יהודי שיוכל להיכנס לאחר התפילה לבית האבות הסמוך, ולהניח תפילין ליהודים מבוגרים שאינם יכולים לעשות זאת בעצמם.

נעניתי למודעה, ומאז אני מכיר את היהודים היקרים האלו, שכמה הרפתקאות עברו בחייהם. ביניהם יש יהודי רוסי, ארקדי שמו, שבקושי יודע דבר מיהדות. כמובן גם לו אני מניח תפילין.

בימים האחרונים הוא היה לא רגוע. הוא ניסה לספר לי על חלום שהיה לו בלילה, ובעזרת אדם נוסף שהבין קצת יותר את הרוסית שבפיו, הבנתי שאמא שלו נראית לו בחלום לילה אחרי לילה, ונראה שהיא אינה רגועה. היא רוצה משהו.

אמרתי, "בוודאי היא רוצה שתעשה משהו לעילוי נשמתה". חיפשתי שם במקום תהלים עם תרגום ברוסית, והוריתי לו לומר כמה פרקים שהוא יכול, אפילו פרק אחד. כאשר הבחנתי שאחד מהחוסים, שידוע להתפלל ואף ללמוד, מעיין במשניות, ביקשתי ממנו שילמד עם ארקדי משניות לעילוי נשמת אמו.

שאלתי לשם האם, ואז סוף סוף הבזיקה במוחי המחשבה, כי חשוב מאוד לומר קדיש לעילוי נשמתה. בעצמי לא רציתי לומר, כיוון שהוריי חיים, שאיריכו ימים. חשבתי אולי לבקש מאבי או מיהודי אחר, ובינתיים רציתי קודם לברר את התאריך. "אמא נפטרה במרץ", אמר ארקדי, "ואבא בינואר".

התברר שבמים אלו של סוף אדר, בלוח השנה הלועזי זהו מרץ, בטעות חשבתי שהפסדנו כבר את היארצייט של האם.

"צריך לעשות חשבון ולהשוות את התאריך הלועזי עם העברי, לפי השנה שאמא נפטרה", אמרתי לארקדי, "ולהגיד קדיש ביום הזה".

נפרדנו, ולא חשבתי באותו רגע על ההשגחה הפרטית המופלאה שיש במשפט הזה שאמרתי.

למחרת, כאשר הגעתי להנחת תפילין כמידי יום, סיפרו לי על ההתפתחויות: ארקדי ביקש כבר באותו יום לעשות את החשבון, והנה התברר שבדיוק אתמול היה היארצייט של האמא! הוא יצר קשר עם רב של בית כנסת, אותו הכיר מהעבר, וביקש ממנו שיגיד קדיש עוד באותו יום!

התפעלתי והתרגשתי מאוד. כנראה לאם היו זכויות מיוחדות, ועל כן ניתנה לה הרשות לבוא ולהזכיר לבנה לעשות לעילוי נשמתה. נפלאים דרכי השם.

(יום ראשון פרשת ויקרא תשפ"ג, לילה, סיפור 1, מס' סיפור 33590

למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה)

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

יש אנשים שקשה לי להכיל אותם, כי יש להם סגנון התנהלות שונה משלי, בתחומים שונים. אני מרגיש שאין זה רצון ה' כך, שהלאו התורה אומרת "ואהבת לרעך כמוך". איך מתמודדים עם זה, מדלגים על ההבדלים ואוהבים כל יהודי?

שאלה מספר 63

זאת למודעי, שבהוראת למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו עשה רב. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביהודי בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

אמונה מביאה אהבה

הרב עזרא הכהן שויל מביא שמש, הרב מרדכי אלבוים מאשדוד, הרב יחזקאל אברהם מביא שמש, הרב אריה אייזנברג מביא שמש, הרב אליעזר כץ מבני ברק, הרב יוסף אסטנבולי ממודיעין עילית והרב אהרון בייפוס מרכסים: שואל נכבד! מכיוון שהפניתי את שאלתך למדור זה, המוקדש לדיון בענייני אמונה וביטחון, מסתבר שאתה מצפה למענה ולדרך התמודדות על פי האמונה, ולא בכיוון של עבודת המידות. ובכן, במסכת ברכות (נח.) מובא: "ת"ר הרואה אוכלוסי ישראל אומר ברוך חכם הרוים, שאין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומין זה לזה". ומובא בשם האריז"ל, שמעת בריאת העולם אין אדם דומה לאדם. לכל אחד יש תפקיד מוגדר שעליו לתקן, ושאינו חבירו יכול לתקן, ומשכך אין אדם דומה למשנהו, כי כל אחד נברא במיוחד כפי ייעודו ותפקידו בעולם. זאת הסיבה לשינויים שיש בין בני אדם. על כן עליך לדעת, כי הסיבה שחברך שונה ממך היא שכך ברא אותו הבורא. אם בעקבות כך יש קושי להכיל את החבר, זהו פגם באמונה, והבעת יחס רע אמוני בבואה כל אדם. התחזקות בידיעה זו תחדיר בך אהבה לכל אדם באשר הוא.

הרב מגדל שטראוס מעפולה, הרב שלמה שמעון רוטמן מביא שמש, הרב נחמן גולדברג מירושלים, הרב יהודה פרידמן מביא שמש והרב נתנאל יוסף לוזון מצפת: כולנו בני איש אחד אנחנו, כל ישראל בני מלכים הם, בני מלך מלכי המלכים, וכולם רוצים לעשות את רצון קונם. רצון השי"ת להיטיב לכל בראיו, השי"ת אוהב את כולם, גם אותי וגם את אותו חבר שאינני חפץ ביקרו. התבוננות בנקודות אלה מביאה אהבה ואחוה.

נתינה מולידה אהבה

הרב ישראל ולזשינסקי מבני ברק והרב שמואל זאנוויל דוידוביץ מביא שמש: הרמב"ם בדבריו על ציווי חז"ל כלפי החוב של הבעל לאשתו, שהיה אוהבה כגופו, אומר: "מרב" בטובתה". אמרו בעלי המוסר, שזהו יסוד לכל אדם שרוצה לאהוב: שירבה בטובתו של הזולת. הנתינה מולידה אהבה. מקור הדברים הוא במסכת דרך ארץ זוטא פרק שני: "אם חפץ אתה להידיבך באהבת חברך, הוי גושא ונותן בטובתו".

אהבת לרעך כמוך

הרב נחום רוטמן מביא שמש, הרב ישראל מ' וינגרטן ממודיעין עילית, הרב דוד לייפער מירושלים, הרב לייב שטרן מרחובות, הרב יהודה ניימן מבני ברק, הרב חיים יעקב מרגליות מביא שמש, הרב משה לוי מנתינה והרב נחמיה יעקובוביץ מביא שמש: אמרו הצדיקים, שהאדם צריך

שאלה לעלון 114

מישהו גרם לי נזק, והוא רוצה לפצות אותי ולשלם את מלוא הנזק. בתחילה חשבתי שלא אקח ממנו את התשלום, משום שהוא היה רק שליח מאת ה' להרע ולהזיק לי, ומשכך אין הוא המזיק, ואין סיבה לקחת ממנו את הכסף. אך במחשבה שנייה אני חושב, שמגדר ההשתדלות אני מחויב לקחת את הכסף. אשמח לקבל פתרון לשאלה זו. מ' ד' מירושלים

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 (לאחר בחירת השפה) | [מנן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189
תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר ועם יום ראשון פרשת אמה. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

מעומק ליבי אני רוצה להודות לכם על העלון הנפלא. בכל פעם מחדש כשאני לוקח את העלון ליד, אני מתרגש. העלון מחזיר בקרבי את האמונה והביטחון, ועוזר לי לראות ולחוש שהכול הוא בהשגחה פרטית. תודה תודה.

מצד התקבלים

לפני שנה בדיוק, חתמתי הו"ק להפצת העלונים בשכונה שלמה שבה שבעה בתי כנסת, למשך כל השנה, שיעמוד לי לזכות להיוזע ביווג הגון. עכשיו, עם סיום תשלום ההתחייבות, אני רוצה לפרסם את הישועה ולספר ש"בה" נושעת. כמה גדול כחה של הפצת האמונה. ח' ר' ישראלי

מצד התומכים

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר ודוג' איריס נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחי
שותפות בכל החיזוקים באמונה
בכח העולמי השגחה פרטית
לזכות שמואל צבי בן יטל קענדל וכל משפחתו,
יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו,
פעמיים בת מלכה וכל משפחתה
להנצחה בכל העניינים,
משה בן מלכה
ליווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

עלוניים ל-40 בתי כנסת

להודות לך על כל הטוב אשר גמלנו והודאה על העבר ובקשה על עתיד הצלחה בכל העניינים

לזכות ז'בן ר'ל ואשתו נ'בת ט'ר.
להודאה שנסגר התיק.
ושלום בית בקרוב ממש

בעילום שם לפרנסה ברווח והצלחה בחינוך הילדים

להצלחה בכל העניינים

בעילום שם לזכות התורם להצלחה ולכל הישועות

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הזוהר למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדירים
לאומי סניף 902 | לת.ד. 5475 | פלס על שם
חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

המעוניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

יתן להשאיר הודעה בכל שעות היממה ותחזור אליכם בסיד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למציינים 250 עלונים בתשלום
בתצוגת נקודות חלקה א' 20 עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת ספורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באדיש, אנגלית וצרפתית

לקבלת העלון במייל 7- B023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעור המופלא של הרב"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקוד הדרן להיות "איש טוב"

בישר למלך כי המלחמה נצחה, ואילו את הבשורה הרעה על הריגת אבשלום השאיר לכושי. בכדי להיות "איש טוב", צריך לדבר רק דברים טובים. יצר לב האדם רע מנעוריו. הנטייה הטבעית היא להימשך אל הרע, לדבר דברים רעים, והתפקיד שלנו הוא להתגבר על כך ולדבר דברים טובים. כאשר מדברים טוב, אז נהיים "איש טוב". הרב אביגדור מילר היה אומר: לפעמים מוטב לומר שקר והוא דבר טוב, מלומר את האמת כאשר היא דבר רע. יש אנשים שמנהגם כל הזמן להתכבין על מצבם. אליהם יאמר "חדלו". כאשר מדברים רע, ממשיכים רע. ומי שמדבר דברים טובים, ממשיך עליו רק דברים טובים. זהו יסודו של הביטחון: להיות "איש טוב", לדבר טוב ולצפות לטוב. כי כן אנו רואים, שבעלי הביטחון בוטחים על הטוב שיבוא עליהם, וזה אכן מתקיים בהם. יעזרנו ה' שיהיה אך טוב לישראל כל הימים, אמן ואמן.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

הפסוק במשלי (כז, כא) אומר: "מצרף לכסף וכור לזהב, ואיש לפי מהללו". כלומר, הכסף נבחן במצרף, וזהב נבחר בכור, והאיש נבחן כפי שהבריות מהללות אותו. דרשו בזה בעל המוסר: "איש לפי מהללו", שאפשר להכיר את טבעו של האיש כפי מהללו - כפי מה שהוא מהלל. כלומר, כאשר אנשים משתתפים באירוע נכבד, בסיומו, האחד מהלל את דברי התורה שנשמעו, ובידוע שאדם זה בן תורה הוא, וחביבין עליו דברי תורה. השני מהלל את התזמורת, ובידוע שאדם זה בעל רגש הוא, ומתרגש מאוד בשמיעת מוזיקה. ואילו האחר משבח את האוכל, ובידוע שזה מחבב ביתר אוכל. וכן על זה הדרך.

איש טוב מבשר טוב. אנשי מעשה הקפידו ביותר שלא לבשר בשורה רעה. הם דיברו רק דברים טובים, ואף במקום שנוחץ לבשר בשורה רעה, הניחו תפקיד זה לאחרים. בעת אשר מרד אבשלום באביו המלך דוד, ותהי שם מלחמה גדולה. כאשר ראה דוד המלך את אחימעץ בן צדוק רץ ובא לקראתו, ויאמר המלך דוד "איש טוב זה, ואל בשורה טובה יבוא". והוא אכן

שיעורי הרב"צ ר' יהודה מנדל שליט"א ממסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)